

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Golubciuc Valentin în numele succesorului părții vătămate Tudorici Nelli și de către inculpatul Grigoriu Valentin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Grigoriu Valentin Gheorghe, născut la 07 aprilie 1980, originar și domiciliat în or.Dondușeni, str. D. Cantemir, 96, cu viză de reședință pe adresa: or.Dondușeni, str. S.Lazo, 3 ap.1.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.10.2014 - 15.12.2015 (prima instanță);
2. 14.01.2016 - 11.05.2016 (instanța de apel);
3. 27.06.2016 - 28.09.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 15 decembrie 2015, Grigoriu Valentin a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 6 (șase) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Grigoriu Valentin în beneficiul lui Tudorici Nelli prejudiciul moral în sumă de 120000 lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 13500 lei, cheltuieli de transport în sumă de 3350 lei și cheltuieli de executare în sumă de 2500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Grigoriu Valentin la 08 iulie 2014, aproximativ la ora 21:50, încalcând prevederile art. 14 pct. a) a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357

din 13.05.2009, în care se menționează că conducătorilor de vehicule le este interzis să conducă automobilul în stare de ebrietate, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul automobilului de model „Hyundai” cu numărul de înmatriculare CKK-367, deplasându-se pe drum de țară din extravilanul satului Dondușeni, raionul Dondușeni, nu a manifestat prudență sporită pentru a asigura securitatea circulației, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a pierdut controlul asupra conducerii mijlocului de transport, a traversat pietonul Mititiuc Tatiana, care se afla în poziție orizontală, trecând ulterior peste corpul acesteia cu automobilul menționat, cauzându-i leziuni corporale incompatibile cu viața.

În urma impactului Mititiuc Tatiane i-au fost provocate vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de fractura coastelor 1-6 pe linie medie claviculară pe dreapta, fractura coastelor 1-11 pe linie axiliară-posterioară dreapta, fractura coastelor 2-6 pe linia claviculară pe stânga, fractura coastelor 4,5,6 pe stânga pe linia axilara posterioară, ruptura plămânului stâng, ruptura cordului, ruptura rinichiului drept, ruptura ficatului, hemoragie masivă intratoracală și intraabdominală - în urma cărora a survenit decesul acesteia, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur cu o putere fizică mare și se califică în comun la vătămare corporală gravă, incompatibilă cu viața.

Grigoriu Valentin a fost supus examinării cu dispozitivul „DRAGER 8510 RO” pentru aprecierea concentrației alcoolului în aerul expirat, s-a constatat conform fișei de examinare cu seria ARAF-0588 nr. 1814 din 08.07.2014 ora 23:08, că în aerul expirat la Grigoriu Valentin concentrația alcoolului este de 0,92 mg/1, ulterior de la acesta au fost colectate probele biologice de sânge. Conform trimiterii-extras de laborator nr.48 din 08.07.2014 s-a stabilit, că concentrația de alcool în sânge la Grigoriu Valentin constituie 0,87 g/1, care în baza procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.105 din 08.07.2014 confirmă, că se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Grigoriu Valentin au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal cu indicii calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației a mijloacelor de transport de către o persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. - procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grigoriu Valentin să fie condamnat pe art. 264 alin. (4) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. Admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de către succesorul părții vătămate Tudorici Nelli privind recuperarea despăgubirilor materiale și morale din acțiunea civilă, invocând că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă;

- instanța de fond eronat a stabilit drept circumstanță atenuantă recunoașterea parțială a vinovăției, deoarece inculpatul nu a recunoscut acțiunile sale care au dus la decesul victimei Mititiuc Tatiana, decât numai faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate;

- prima instanță incorect a aplicat criteriile de individualizare a pedepsei prin aplicarea neîntemeiată a prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită nu este echitabilă în coraport cu infracțiunea comisă, cât și cu opinia publică;

- din momentul săvârșirii infracțiunii până la data pronunțării sentinței, inculpatul Grigoriu Valentin nu a întreprins nici o măsură în vederea achitării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

3.2. - avocatul Golubciuc Valentin în numele succesorului părții vătămate Tudorici Nelli, solicitând înlăspirea pedepsei penale în privința inculpatului Grigoriu Valentin, admiterea în tot a acțiunii civile privind recuperarea despăgubirilor materiale și morale din acțiunea civilă, invocând că:

- instanța de fond i-a stabilit inculpatului pentru faptele comise o pedeapsă prea blândă, aplicându-i inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, nu a restituit succesorului părții vătămate prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune.

3.3. - inculpatul Grigoriu Valentin, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recalificate acțiunile sale din art. 264 alin. (4) Cod penal în art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, luând în considerație starea sănătății și anume dezabilitatea de gradul II, invocând că:

- nu este vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, consideră că nu există o legătură causală între conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și decesul părții vătămate Mititiuc Tatiana, recunoaște faptul conducerii automobilului în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și se căiește sincer în cele săvârșite;

- mai invocă faptul că nici în ordonanța de punere sub învinuire și nici în sentința instanței de fond nu este indicat care anume articol sau punct din Regulamentul de circulație rutieră a fost încălcat de către acesta, la comiterea accidentului rutier;

- prima instanță a examinat cauza superficial bazându-se pe presupuneri, fără a se conduce de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind critic declarațiile martorilor oculari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul Grigoriu Valentin și admise apelurile procurorului și avocatului Golubciuc Valentin în numele succesorului părții vătămate Tudorici Nelli, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grigoriu Valentin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis,

cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că instanța de fond, a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Totuși, instanța de apel a menționat că prima instanță eronat a stabilit pedeapsa penală pentru infracțiunea săvârșită, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fără a motiva necesitatea acestei soluții și fără a da eficiență cuvenită prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, în temeiul normelor menționate, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, a recunoscut doar faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, nu și acțiunile sale care au condus la decesul părții vătămate Mititiuc Tatiana.

De asemenea, instanța de apel a indicat că instanța de fond nu a ținut cont de comportamentul inculpatului, care din momentul săvârșirii infracțiunii și până la data pronunțării sentinței nu a întreprins nici o măsură în vederea achitării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că pedeapsa cu aplicarea art.90 Cod penal nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, corijarea lui fiind posibilă doar cu stabilirea unei pedepse penale, și anume privative de libertate, și a pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

Referitor la argumentele procurorului și al avocatului succesorului părții vătămate privind admiterea parțială de către instanța de fond a acțiunii civile înaintate de către succesorul părții vătămate Tudorioci Nelli, instanța de apel le apreciază critic din motivul că prima instanță, ținând cont de probele anexate la materialele cauzei, corect a admis acțiunea civilă în quantumul respectiv, ținând cont de probele anexate la materialele cauzei.

Concomitent, instanța de apel a considerat posibilă încasarea a cheltuielilor de transport din contul inculpatului în mărime de 1000 lei, ținând cont de probele anexate la materialele cauzei și anume de bonurile de plată pentru achiziționarea combustibilului (f.d.213, vol. II).

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. *Inculpatul Grigoriu Valentin*, care invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10, 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu

aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție;

- consideră că nu există o legătură cauzală între conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și decesul părții vătămate Mititiuc Tatiana, recunoaște faptul conducerii automobilului în stare de ebrietate alcoolică și se căiește în cele săvârșite;

- între concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 64 din 09.07.2014 și concluziile raportului de expertiză în comisie nr.736, nr.52 din 09.07.2015 există divergențe;

- instanța de judecată fără a indica vreun motiv a respins demersul privind reconstituirea faptei la fața locului, prin reproducerea acțiunilor în care s-a produs fapta;

- la etapa urmăririi penale de către organul de urmărire penală nu au fost efectuate, verificarea declarațiilor martorilor și a învinuitului la fața locului, conform art. 124 Cod de procedură penală, reconstituirea faptei și experimentul, nu s-a întocmit un proces-verbal potrivit prevederilor art. 260, 261 Cod de procedură penală, în care să fie fixate declarațiile persoanei date la fața locului și detaliat expuse toate circumstanțele, la materialele cauzei fiind anexat doar planul-schemă al accidentului rutier, întocmit și semnat doar de ofițerul OUP;

- susține că potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului și inculpatului;

- instanța de judecată a examinat cauza superficial bazându-se pe presupuneri, fără a se conduce de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind critic declarațiile martorilor oculari;

- nu a contribuit la recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune din motivul că este unul considerabil și nu are venituri care i-ar permite recuperarea imediată a prejudiciului cauzat;

- consideră că pedeapsa stabilită de instanța de apel este prea aspră, astfel solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, non-privativă de libertate, argumentând că se căiește sincer și că infracțiunea comisă a fost săvârșită din imprudență.

5.2. Avocatul Golubciuc Valentin în numele succesorului părții vătămate Tudorici Nelli, invocând temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea în tot a acțiunii civile înaintate de către succesorul părții vătămate Tudorici Nelli privind recuperarea despăgubirilor morale în mărime de 2000000 lei și a cheltuielilor de funerarii în sumă de 4300 lei, invocând că:

- inculpatul Grigoriu Valentin nu a întreprins nici o măsură în vederea achitării prejudiciului cauzat prin infracțiune;

- instanțele de fond nu au dispus repararea integrală a prejudiciului care i-a fost cauzat succesorului părții vătămate, ținând cont de probele anexate la materialele cauzei, care confirmă cheltuielile de funerarii în mărime de 4300 lei (f.d.92), mai mult ca atât prejudiciul moral care a fost încasat este diminuat și nu corespunde suferințelor psihice pe care le-a suportat;

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că prin acțiunile inculpatului succesorului părții vătămate Tudorici Nelli i-au fost cauzate suferințe psihice.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând declararea inadmisibilității acestora, invocând că referitor la alegațiile recurentului Golobciuc Valentin, în partea soluționării acțiunii civile, instanțele inferioare au adoptat o soluție corectă și conform exigențelor legale, iar valoarea compensației pentru prejudiciul moral apreciată de către succesorul părții vătămate în sumă de două milioane lei, este preamărită.

Referitor la temeiurile invocate în recurs de către condamnatul Grigoriu Valentin, procurorul a indicat că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 100 – 101 Cod de procedură penală, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține că potrivit textului recursului declarat de inculpatul Grigoriu Valentin, acesta invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală sub aspectul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra*

tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, iar avocatul Golobciuc Valentin în numele succesorului părții vătămate Tudorici Nelli, în textul recursului său a invocat temeiul prevăzut de 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală care prevede că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Grigoriu Valentin pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei închisorii, stabilindu-i pedeapsa 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de apel just a ținut cont, de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune, care chiar dacă se atribuie la categoria celor comise din imprudență, face parte din categoria celor grave, a avut drept consecință decesul unei persoane, prin conducerea mijlocului de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului,

care nu a acordat sprijin succesorului părții vătămate, însă care a recunoscut că a condus automobilul în stare de ebrietate și se căiește de cele săvârșite.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul inculpatului precum că instanța de apel a stabilit o pedeapsă prea aspră, or, însăși inculpatul Grigoriu Valentin, a recunoscut că a servit băuturi alcoolice, îi pare rău de cele comise și se căiește sincer, iar infracțiunea pe care a comis-o este din imprudență.

În această ordine de idei urmează de reținut exigențele art. 264 alin. (4) Cod penal, și anume: încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, *în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Astfel, în opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării, atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Grigoriu Valentin, privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Totodată, instanța de recurs ordinar menționează că inculpatul a indicat că nu există o legătură cauzală între conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și decesul părții vătămate.

În acest sens, Colegiul penal enunță că factorul de bază și cel mai important în producerea accidentului, a servit anume starea de ebrietate a inculpatului Grigoriu Valentin, care l-a împiedecat să se concentreze asupra securității circulației, să manifeste prudență în deplasare și conducerea microbuzului, factor care a cauzat din imprudență decesul cet. Mititiuc Tatiana.

Instanța de recurs ordinar menționează că instanțele ierarhic inferioare corect au considerat drept probă concludentă anume raportul de expertiză judiciară complexă nr. 736, nr. 52 din 09 iulie 2015, efectuată de către experții Tverdohleb Mihail și Cuvșinov Ion (f. d. 36 – 43, vol. II), care au indicat că „*accidentul rutier s-a produs nu prin tamponarea pietonului, dar prin traversarea lentă a corpului victimei la nivel de torace și abdomen, cu roata automobilului*”, or, aceștia având o calificare mai înaltă și o experiență mai bogată, și anume Tverdohleb Mihail, fiind expert de categoria superioară, având studii superioare tehnice și pregătire specială în domeniu: 1 „cercetarea circumstanțelor accidentului rutier”; 2 „cercetarea urmelor a mijlocului de transport”; 3. „cercetarea stării tehnice și a pieselor mijloacelor de transport”, având o vechime în muncă de 31 ani, cât și expertul Cuvșinov Ion, fiind conferențiar universitar, doctor în științe medicale, expert judiciar categoria superioară, iar stagiul fiind de 32 ani (f. d. 36, vol. II).

Prin urmare, nu poate fi reținut nici argumentul inculpatului precum că între concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 64 din 09 iulie 2014 și concluziile raportului de expertiză în comisie nr. 736, nr. 52 din 09 iulie 2015 există divergențe, or, atât prima instanță, cât și instanța de apel la baza soluțiilor sale au pus anume raportul de expertiză judiciară complexă nr. 736, nr. 52 din 09 iulie 2015.

Nu poate fi reținut de Colegiul penal nici invocarea inculpatului precum că instanța de judecată fără a indica vreun motiv a respins demersul privind reconstituirea faptei la fața locului, prin reproducerea acțiunilor, or, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 30 septembrie 2015 (f. d. 76, vol. II), se evidențiază că președintele ședinței a pus în discuție demersul avocatului Tudorica Andrei, la care atât procurorul Ciumac-Bordeian Natalia, cât și avocatul Golobciuc Valentin au solicitat respingerea acestuia, iar președintele ședinței de judecată concluzionând necesitatea respingerii acestuia.

Aici urmează de reținut că potrivit capitolului III din Codul de procedură penală, intitulat „cereri și demersuri în procesul penal”, nu prevede obligațiunea judecătorului de a indica motivul respingerii demersului, or, potrivit art. 247 alin. (2) Cod de procedură penală, în caz de respingere, parțială sau totală, a cererii sau, după caz, a demersului *organizației obștești ori al colectivului de muncă*, organul de urmărire penală adoptă o ordonanță, iar instanța de judecată o încheiere, care sânt aduse la cunoștință solicitantului, prin urmare este evident că avocatul Tudorica Andrei, nu este membru al organizației obștești și nici al colectivului de muncă, astfel, instanța de judecată nu a fost obligată să emită vre-o încheiere în care să-și indice motivele respingerii demersului.

Drept neîntemeiată și lipsită de suport juridic este și invocarea recurentului Grigoriu Valentin, precum că la etapa urmăririi penale de către organul de urmărire penală nu au fost efectuate verificarea declarațiilor martorilor și a învinuitului la fața locului, or, potrivit art. 124 Cod de procedură penală, despre efectuarea cercetării la fața locului, examinării corporale, examinării cadavrului, exhumării cadavrului, reconstituirii faptei și experimentului se întocmește proces-verbal în conformitate cu prevederile art. 260 și 261, în care detaliat se expun toate circumstanțele, mersul și rezultatele acțiunii procesuale respective, particularitățile mijloacelor tehnice utilizate. La procesul-verbal se anexează schițe, proiecte și materiale ce reflectă utilizarea mijloacelor tehnice.

În acest sens art. 124 în coroborare cu art. 260 și 261 Cod de procedură penală, nu prevede obligațiunea organului de urmărire penală de a întocmi un proces-verbal în care să fie fixate declarațiile martorilor și învinuitului prezenți la fața locului.

Cât privește recursul declarat de avocatul Golubciuc Valentin în numele succesorului părții vătămate Tudorici Nelli, instanța de recurs, la fel, îl consideră inadmisibil și neîntemeiat.

Colegiul penal atestă că acesta este vădit neîntemeiat, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel (f. d. 230, vol. II), rezultă că instanța de apel corect a menținut motivele primei instanțe în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, înaintate de succesorul părții vătămate și just a considerat ca fiind exagerate sumele pretinse de succesorul părții vătămate Tudorici Nelli, din moment ce prima instanță în sentință (f. d. 154, vol. II), corect a calculat cuantumul prejudiciului material și anume 13500 – cheltuieli de asistență juridică, 3350 lei – cheltuieli de transport și 2500 lei – cheltuieli de executare, în baza documentelor confirmative anexate la acțiunea civilă înaintată, or, solicitarea de recompensare a cheltuielilor de funerarii nu a fost indicată în cererea suplimentară (f. d. 92, vol. II), iar certificatul eliberat de SRL „Cavali-Nord”, în care se indică că pentru masa de pomenire a cet. Mititiuc Tatiana, a fost achitată suma de 4300

lei, nu este confirmat de rechizite fiscale cum ar fi cecul, mai mult ca atât, în certificatul dat nu este indicat de către cine anume au fost efectuate achitățile.

La fel, instanța de recurs conchide cu privire la prejudiciului moral solicitat că ambele instanțe ierarhic inferioare la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, au ținut cont de prevederile art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală și art. 1422, 1423 alin. (2) Cod civil, luând în considerație suferințele psihice cauzate succesorului părții vătămate și circumstanțele în care acestea au fost cauzate, stabilind un quantum echitabil în mărime de 120000 lei, argumentele primei instanțe fiind acceptate, menținute și însușite corect de către instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. Prin urmare, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile declarate sunt inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Golubciuc Valentin în numele succesorului părții vătămate Tudorici Nelli și de către inculpatul Grigoriu Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe **Grigoriu Valentin Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 octombrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda